

17 ΜΑΪΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΟΣΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΗΜΩΝ, ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΚΑΙ
ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ, ΚΤΗΤΟΡΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ
ΒΑΡΛΑΑΜ ΤΩΝ ΜΕΤΕΩΡΩΝ

Δι' ευχών των Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός, ελέησον και σώσον ημάς, Αμήν.

Ψαλμός ρμβ' (142).

Κύριε εισάκουσον της προσευχής μου...

Θεός Κύριος και επέφανεν ημίν, (τετράκις μετα των στοίχων)

. Ήχος δ' . Ο υψωθείς εν τω Σταυρώ.

Της ισαγγέλου πολιτείας τους λύχνους, και μοναζόντων διδασκάλους αρίστους, εν ταπεινή καρδιά ικετεύσωμεν, Όσιε Θεόφανες, και Νεκτάριε θείε, δέησιν ποιήσατε, εκτενή τω Κυρίω, ίνα λυτρώση πάντα πειρασμών, και Παραδείσου ποιήση οικήτορας.

Δόξα. Και νυν. Θεοτοκίον.

Ου σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, ...

Ψαλμός ν' (50).

Ελέησόν με, ο Θεός...

Ωδή α' . Ήχος πλ. Δ' . Υγράν διοδεύσας.

Θελχθέντες τω πόθω του Ιησού, Αυτώ μόνω ζήσαι, εποθήσατε εκ παιδός, και σκύβαλα πάντα ηγηθέντες, εν ερημίαις διάγειν προείλεσθε.

Ιάσασθε Όσιοι του Θεού, Θεόφανες μάκαρ, Νεκταρίω συν τω κλεινώ, παθών τε και νόσων επωδύνων, και επηρείας δαιμόνων με ρύσασθε.

Λιπόντες τα πρόσκαιρα και φθαρτά, ουρανίου δόξης, ανεδείχθητε ζηλωταί, ομού εν τη γη αγωνισθέντες, και τω Κυρίω αμέμπτως δουλεύσαντες.

Θεοτοκίον.

Αρρήτως η τέξασα τον Χριστόν, ταις πρεσβείαις δέξαι, των Οσίων Σου λειτουργών, και ρύσαι κινδύνων την ψυχήν μου, ην ανατίθηναι Μήτηρ τη σκέπη Σου.

Ωδή γ' . Ουρανίας απίδος.

Σταθηράν την πορείαν διακρατήσαντες Όσιοι, πάσης ασταθείας και πλάνης ημάς λυτρώσασθε, ίνα νομίμως Χριστώ, αθλήσαντες και εμφρόνως, της ζωής τον στέφανον, αποληψόμεθα.

Ιερέων το κλέος, των μοναστών καύχημα, Όσιε Θεόφανες μάκαρ, σεπτέ Νεκτάριε, επευλογήσατε, των μοναζόντων χορείας, χάριν επουράνιον, αυτοίς δωρούμενοι.

Υποταγήν πιστοτάτην πατρί αγίω ενδείξαντες, και εν προσευχή και ασκήσει, ενδιατρίψαντες, χάριν ειλήφατε, Πνεύματι θείω ελκύειν, και Χριστώ προσάγεσθαι, άμωμα θρέμματα.

Θεοτοκίον.

Προεστώσα υπάρχεις και μοναστών σύμβουλος, άσπιλε Μαρία Παρθένε· διο χαρίτωσον, και καταξίωσον, αγνή καρδιά δουλεύειν, και δοξάζειν άχραντε, τον θείον Τόκον Σου.

Ωδή δ' . Εισακήκοα Κύριε.

Νήψιν δος και εγκράτειαν, τοις πιστοίς Πατέρων δυάς ομότιμε, και παράσχου μοι διάκρισιν, άκρων των δαιμόνων λυτρουμένη με.

Σχήμα θείον και άγιον, πανοικεί τρισμάκαρες ενδυσάμενοι, υποσχέσεις τας του Σχήματος, ακλινώς τηρήσαι αξιώσατε.

Ως ακρόπολη χάριτος, Βαρλαάμ η πέτρα υμάς εφείλκυσεν, και εν ταύτη ασκησάμενοι, σωτηρίας πύργον κατελίπετε.

Θεοτοκίον.

Ω αμόλυντε Δέσποινα, τον μεμολυσμένον τοις πλημμελήμασιν, κατοικτίρησον και κάθαρον, ταις σεπταίς πρεσβείαις των Οσίων Σου.

Ωδή ε' . Φώτισον ημάς.

Ίδε συμπαθώς, της ψυχής μου την κατάπτωσιν, και παράσχου μετανοίας μοι οδόν, δυάς Πατέρων, τω Κυρίω προσεδρεύουσα.

Ίασαι ταχύ, την ψυχήν μου ασθενήσασαν, ραθυμίας και πορώσεως ιώ, ω Θεόφανες φαρμάκω της πρεσβείας σου.

Θρόνος καθαρός, της Τριάδος αναδέδειξαι, δυάς αγία και πανευκλεής, δι' ευποιΐας τω Θεώ ευαρεστήσασα.

Θεοτοκίον.

Ήλιον Χριστόν, εν αγκάλαις Σου βαστάσασα, διαλύεις της ψυχής τον σκοτασμόν, των ζητούντων το πολύ Σου Μήτερ έλεος.

Ωδή στ' . Την δέησιν.

Μνημόνευσον, και ημών πανοικτίρμων, των εσχάτων και αθλίων Σου δούλων, και μη εάσης εις τέλος ολέσθαι, και εν ραστώνη τον βίον διέρχεσθαι, ικέται πέλουσιν αεί, Μετεώρων οι θείοι αυτάδελφοι.

Εκ πάντων, επερχομένων δεινών με, λύτρωσαί με Θεόφανες Πάτερ, ως παρρησίαν πολλήν κεκτημένος, και συμπαθείας υπάρχων το πέλαγος, πενέστατος γαρ αρετών, και ασκήσεως άγευστος γέγονα.

Νοσήματα, και παντοίαι κακώσεις, τον ημέτερον ταραττουσι βίον, και πειρασμών, λεγεών με συνθλίβει, εις αθυμίας εμβάλλουσα στένωσιν, και νυν προσφεύγω εφ' υμάς, εξαιτούμενος θείαν παράκλησιν.

Θεοτοκίον.

Προσόρμισον, την ζωήν μου Δέσποινα, Παραδείσου προς τον θείον λιμένα, και πάσης ρύσαι δεινής τρικυμίας, και των παθών μου τον κλύδωνα κόπασον, όπως δοξάζω εκ ψυχής, την πολλήν προς εμέ ευσπλαγχνίαν Σου

Διάσωσον, ω πανοσία δυάς των κτιτόρων, από παντοίων κινδύνων τους δούλους σου, και στήριζον Ορθοδόξων τα πλήθη.

Άχραντε, η δια λόγου τον Λόγον ανερμηνεύτως, επ' εσχάτων των ημερών τεκούσα δυσώπησον, ως έχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Κοντάκιον. Ήχος β' . Τα άνω ζητών.

Δυάς εκλεκτή ομαίμων τω σώματι, χρηστή ξυνωρίς, ομόφρων τω πνεύματι, συν Νεκταρίω Θεόφανες πάντιμε, Χριστόν τον Θεόν ικετεύσατε, όπως λυτρώση ημάς πειρασμών, και εν τοις οίκοις παράσχη ομόνοϊαν.

Προκείμενον: Οι ιερείς Σου Κύριε ενδύσονται δικαιοσύνην, και οι Όσιοί Σου αγαλλιόσονται.

Στ.: Θαυμαστός ο Θεός εν τοις Αγίοις Αυτού· τοις Αγίοις τοις εν τη γη Αυτού, εθαυμάστωσεν ο Κύριος.

Ευαγγέλιον. Εκ του κατά Ματθαίον.

Είπεν ο Κύριος τοις εαυτού Μαθηταίς· Πάντα μοι παρεδόθη υπό του Πατρός μου, και ουδείς επιγινώσκει τον Υιόν, ειμή ο Πατήρ, ουδέ τον Πατέρα τις επιγινώσκει, ειμή ο Υιός, και ω εάν βούληται ο Υιός αποκαλύψαι. Δεύτε προς με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, καγώ αναπαύσω ημάς. Άρατε τον ζυγόν μου εφ' υμάς, και μάθετε απ' εμού, ότι πράος ειμί, και ταπεινός τη καρδία, και ευρήσετε ανάπαυσιν ταις ψυχαίς υμών. Ο γαρ ζυγός μου χρηστός, και το φορτίον μου ελαφρόν εστί.

Δόξα: Ταις των Σων Οσίων...

Και νυν: Ταις της Θεοτόκου...

Προσόμοιον. Ήχος πλ. β' . Όλην αποθέμενοι. Στ.: Ελεήμον, ελέησόν με ο Θεός...

Νέοι στύλοι ώφθητε, τη του Χριστού Εκκλησία, Μετεώρων σέμνωμα, Άγιοι Θεόφανες και Νεκτάριε, πάσαν γαρ νείμαντες, πατρικήν ουσίαν, εν χερσί πενήτων μάκαρες, Χριστόν ωνήσασθε, όλβον εσαεί διαμένοντα· δι' όνπερ συσταυρούμενοι, Βαρλαάμ τω στύλω ανήλθετε, ένθα ελλαμφθέντες, του Πνεύματος ταις θείαις αστραπαίς, θεοφανείας εγεύθητε, νέκταρ το αείζων.

Ωδή ζ' . Οι εκ της Ιουδαίας.

Ισχύν και αφοβίαν κατ' εχθρών αοράτων ψυχή μου δώρησαι, δυάς των αυταδέλφων, ομού συν Βενεδίκτω, τω λαμπρώ υπηκόω σου, αγιασθέντι ταχύ, τη ση ποδηγεσία.

Την αθλίαν ψυχὴν μου κατανύξεως θείας και ευλαβείας θερμῆς, εμπλήσατε Πατέρες, τον ρύπον ὅπως πλύνω, των αμέτρων πταισμάτων μου, και προσκυνῆσαι τολμῶ, υμῶν σεπτὴν εἰκόνα.

Την θείαν τελευτὴν σου ὦ Θεόφανες μάκαρ ἀστήρ ἐδόξασεν, ἐλλάμπων τη σὴ κέλλῃ, και πάσιν ἐνδεικνύων, τον υπέρσεμνον βίον σου, και την προς σε του Θεοῦ, υψίστην ευδοκίαν.

Θεοτοκίον.

Ὅρος ἅγιον θεῖον εὐσκιόφυλλον δένδρον ομοῦ και πάντερπνον, υπάρχεις Θεοτόκε, τοῖς ἐπικαλουμένοις, Σὴν γλυκείαν ἐπὶ κλησιν, και αἰτουμένοις θερμῶς, ψυχῆς φωτίσαι σκότος.

Ὠδὴ η΄ . Τον Βασιλέα.

Στάλαξον θείου, γλυκασμοῦ ευφροσύνην, ὦ Νεκτάριε ψυχῆς ἐμῆς προστάτα, ὡς ζωῆς το νέκταρ, ἀλήκτως ἀπολαύων.

Εἰς αθυμίαν, ἐκ πολλῆς ραθυμίας, περιπέπτωκα ὁ δαίλαιος Πάτερ, ἀλλὰ λύτρωσαί με, Θεόφανες ευχαῖς σου.

Σκέπε και φρούρει, τας ἀγίας σου μάνδρας, ὦ αοίδιμε δυάς των δομητόρων, πάσι χορηγούσα, ψυχῶν την σωτηρίαν.

Θεοτοκίον.

Θεράπευσόν μου, το ἀσθενές της ψυχῆς μου, ὦ παντάνασσα και πανοικτίρμων Μήτηρ, ὅπως μεγαλύνω, την Σὴν παραμυθίαν.

Ὠδὴ θ΄ . Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰωαννίνων πόλις, ἐφ' υμῖν καυχάται, και τη πρεσβείᾳ υμῶν διασώζεται, ἀπὸ παντοίων κινδύνων και περιστάσεων.

Ὅσῳς ἐκτελέσαι, τον λοιπόν μου βίον, καταξιώσατε θεῖοι δομήτορες, οἱ συν Ἀγγέλοις αὔλοις νυν ἀγαλλόμενοι.

Εκδέξασθε προφρόνως, πανόσιοι Πατέρες, το ταπεινόν ημών τούτο εφύμνιον, και γένεσθέ μοι ισόβιοι αντιλήπτοτες.

Θεοτοκίον.

Ιδεῖν Χριστοῦ την δόξαν, την πεποθημένην, και Παραδείσου τα κάλλη τα άρρητα, άξιωσόν με πανάμωμε αειπάρθενε.

Μεγαλυνάρια.

Άξιόν εστιν ως αληθώς, μακαρίζειν Σε την Θεοτόκον, την αειμακάριστον και παναμώμητον και μητέρα του Θεού ημών. Την τιμιωτέραν των Χερουβείμ και ενδοξοτέραν ασυγκρίτως των Σεραφείμ, την αδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκούσαν, την όντως Θεοτόκον Σε μεγαλύνομεν.

Των Ιωαννίνων εύχος λαμπρόν, Θεόφανες θείε, και Νεκτάριε ιερέ, Μετεώρων δόξα, κανών τε μοναζόντων, υμών τιμίας μάνδρας, ευχαίς στηρίζατε.

Πρεσβείαν ποιήσατε τω Χριστώ, δυάς των κτιτόρων, Βαρλαάμ συν τω παλαιώ, ασκητή ομού τε, τω θείω Βενεδίκτω, υπέρ των ευφημούντων, υμών την άθλησιν.

Ω δυάς οσία και φωταυγής, κλέος των Πατέρων, του Σωτήρος λαμπροί πυρσοί, οι εν τη ασκήσει, εκλάμψαντες συμφώνως, ψυχής ημών το σκότος, καταφωτίσατε.

Ισαγγέλου βίου την κορυφήν, φθάσαντες προθύμως, ω Πατέρων δυάς σεπτή, ρύσασθε ιλύος, βυθού της ραθυμίας, τους επικαλούμενους υμών το όνομα.

Άρατε τας χείρας προς τον Θεόν, δομήτορες θείοι, ικετεύοντες εκτενώς, και καθοδηγούντες, τας τάξεις μοναζόντων, εις αρετών την κτήσιν, νοός τε κάθαρσιν.

Οφθέντες στυλίσαι άλλοι σοφοί, Βαρλαάμ τη πέτρα, εδομήσασθε την Μονήν, ένθα πτερωθέντες, τον νουν θεία δυνάμει, ανήλθετε προθύμως, προς τα ουράνια.

Δέησιν ποιήσατε τω Θεώ, Ιώβ θεοφόρε, και Οσία Καταφυγή, συν λαμπρή χορεία, πεντάδος μοναζόντων, ους τω Χριστώ προφρόνως, καθιερώσατε.

Φύλαττε εκ νόσων των δυσμενών, δυάς των κτιτόρων, και παγίδων σατανιστών, τους προσερχομένους, τη θεία υμών μάνδρα, και πίστει εκζητούντας, το θείον έλεος.

Πάσαι των Αγγέλων αι στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Αποστόλων η δωδεκάς, οι Άγιοι Πάντες μετά της Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εις το σωθήναι ημάς.

Το Τρισάγιον....

Ο Θεός των πατέρων ημών ο ποιών αιεί μεθ ημών...

40 Κύριε ελέησον

Ήχος β'. Ότε εκ του ξύλου.

Δέξαι, την ικέσιον ωδήν, δέξαι μου τον αίνον κτιτόρων δυάς πανθαύμαστε, Άγιε Θεόφανες, συν Νεκταρίω ομού, και Κυρίω προσάγαγε, την ικετηρίαν, υπέρ του τιμώντός σε, πίστει και πόθω πολλώ, ίνα ση σεπτή μεσιτεία, άνεσιν εν θλίψεσιν εύρω, και Αγίου Πνεύματος παράκλησιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι τας δεήσεις των δούλων Σου, και λύτρωσαι ημάς, από πάσης ανάγκης και θλίψεως.

Την πάσαν ελπίδα μου εις Σε ανατίθημι, Μήτερ του Θεού, φύλαξόν με υπό την σκέπην Σου.

Δι' ευχών των Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός, ελέησον και σώσον ημάς, Αμήν.